

holder en Masse af Løttelser. Der er for det Første den Løttelse, at Leirtiden er forkortet, og for det Andet, at Vinterstyrken er bleven formindstet. Ganste sikkert har jeg ikke kunnet i Lovforslaget formindste Gjenindkaldelsernes Antal, jeg har holdt paa de samme, som der er for Diebliffet, nemlig 3, men der har jo været en Stemning fra alle Sider i Folkethinget for en Formindstelse af Indkaldelsernes Antal, og samme Stemning synes at være tilstede i Landstinget. Altsaa er der en Rimelighed for, at vi ville faae nye Gjenindkaldelser for Fremtiden. Hvis det nye Lovforslag bliver vedtaget med denne Modification, kan man altsaa med temmelig stor Sikkerhed sige, at det vil blive til en væsentlig Løttelse for de Bærnepligtige. Det vil koste adskilligt Mere, men jeg er sikker paa, at, naar man bragte det til en almindelig Afstemning rundt om i Landet, vilde Alle stemme for en Nedsættelse af de personlige Byrder, selv om det skulde koste noget Mere. Alle dem, som ere stemte for den personlige Løttelse, maa jeg opfordre til nu at stemme imod en Forkortelse af Leirtiden, da en Følge af at vedtage dette Lovforslag maaske vilde være, at der var ærde Medlemmer, og mulig ikke saa faa, der vilde tænke som saa: Det er altid Noget vundet at have faaet Forkortelsen af Leirtiden laaet fast, og saa behøve vi ingen ny Hærløv. Altsaa, det er absolut i den Bærnepligtiges Interesse, at Leirtiden denne Gang ikke forkortes, men at der gjøres alt Muligt for at fremme det nye Hærløvsforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Berntsen): Jeg kan ikke negte, det forekommer mig, at det er eiendommelige Argumenter, som den høitærede Minister fører i Marken. For det Første sagde den høitærede Minister, at, naar man har gjort et Forsøg, og det er lykkedes, er der ingen Grund til at gjentage det. Det forekommer mig at være et mærkeligt Argument. Man pleier ellers i Almindelighed at sige, som jeg før bemærkede, at, naar et Forsøg er mislykkedes, har man ingen Grund til at gjentage det, men at, naar man har gjort et Forsøg paa at indvinde en Erfaring for Fremtiden, og det er lykkedes, har man god Grund til at gjentage det. I dette Tilfælde forekommer det mig saa meget mere naturligt, som det istsor kun var den halve Del af Hæren, som nød godt af Forsøget, jeg indser da ikke Grunden til, at der ikke ogsaa med den Del af Hæren, som skal til Leirsamlingen iaar, bliver gjort det samme Forsøg. Naar den høitærede Minister endvidere sagde, at Befolkningen slet ikke bryder sig om den finansielle Byrde, men den er det en ligegyldig Sag, Befolkningen bryder sig kun om Løttelsen af de personlige Byr-

der, saa er dette ogsaa en Misforstaelse og maa vistnok bero paa, at den høitærede Minister ikke har synderligt Kjendskab til Befolkningens Ønsker. Jeg tror ikke, at noget Medlem her i Salen vil give den høitærede Minister Ret i den Betragtning. Jeg tror, at der er et almindeligt Ønske hos Befolkningen om at faae en Indskrænkning saavel af de personlige som af de finansielle Byrder, forsaavidt det kan ske uden Skade for det Formaal, man ønsker at fremme. Det undrer mig isvrigt, at den høitærede Minister iaar saa stærkt kan sætte sig imod det Forslag, som han selv indbragte istsor. Da fremhævede den høitærede Minister endog adskillige stærke Argumenter til Fordel for en Forkortelse af Leirtiden og beholdt sig i saa Henseende til Udtalelser fra forskjellige Sagkyndige, som gik i Retning af, at det var ønskeligt, at Leirtiden i Fremtiden indskrænktes til 30 Dage eller i alt Fald indskrænktes betydelig. Jeg skal saaledes tillade mig med den høitærede Formands Samtykke at oplæse nogle Ytringer, som saaldt fra den høitærede Minister istsor i en Polemik, som han førte med det ærde Medlem fra Helsingør (Thomsen). De findes i Folkethingstidenden for 1878—79, Sp. 2828, og lyde saaledes: „Jeg har naturligvis ikke tilladt mig at tage denne Beslutning om at prøve en Forkortelse af Leirtiden, uden at have raadført mig dels med, hvad der forelaa i Ministeriet af Udtalelser fra de høiere Autoriteter, og navnlig alle de Udtalelser, der bleve indhævede i 1872, før Hærløven skulde revideres, og paa en enkelt Undtagelse nær gaa de allesammen ud paa, at en Forkortelse af selve Leirtiden kunde ske, ligesom de ogsaa gaa ud paa indetmindste tilbøds at foreslaa at erstatte enten hele Leirtiden eller en Del af den med længere udgaaende Manøvrer. Jeg har ligeledes senere talt med høiere Officerer om, hvorvidt en saadan Forkortelse og lignende Forsøg vare tilraadelige eller ikke, og jeg har fra dem faaet Udtalelser, der gik i samme Retning som Lovforslaget. Jeg gaar derfor temmelig rolig til Forsøget; thi jeg maa dog stole mest paa de Folks Dom, som under hele deres Tjenestetid have beskaffet sig med Mandskabets Uddannelse“. Det glæder mig at kunne anføre denne Udtalelse af den høitærede Minister. Vi se af den, at vi have Sagkyndiges Udtalelser og Anskuelser for, at en saadan Indskrænkning som den her foreslaaede godt kan foretages, uden at der derved sker nogen Skade for Hærens Vedkommende.

Krigsministeren (Kauffmann): Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at, naar der istsor gjordes et Forsøg med en Forkortelse af Leirtiden, saa var det for at vinde en yderligere Erfaring om, hvorvidt det var tilraadeligt at gaa